

6ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ (2026)
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

ΤΕΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ (Κατηγορία ΔΕ)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (Με Αιτιολόγηση)

1. Οι δικαστικοί λειτουργοί διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες απονομής της δικαιοσύνης κηρύττουν, δια των συνδικαλιστικών οργάνων τους πενήμερη απεργία από την άσκηση των καθηκόντων τους. Είναι νόμιμη η πράξη τους αυτή σύμφωνα με το Σύνταγμα;

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 23 Σ ορίζεται ότι «2. Η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων. Απαγορεύεται η απεργία με οποιαδήποτε μορφή στους δικαστικούς λειτουργούς και σ' αυτούς που υπηρετούν στα σώματα ασφαλείας».

Συνεπώς, δεν είναι νόμιμη η απεργία των δικαστικών λειτουργών.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

2. Ο αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Δ επιβιβάζεται στην αμαξοστοιχία που εκτελεί το δρομολόγιο από Αθήνα για Θεσσαλονίκη προκειμένου να μεταβεί στη Λάρισα. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, το προσωπικό της αμαξοστοιχίας διαπιστώνει ότι ο ως άνω εισαγγελικός λειτουργός δεν έχει εισιτήριο. Ο Δ αρνείται να καταβάλει εισιτήριο και απευθύνει απαξιωτικές εκφράσεις στο προσωπικό της αμαξοστοιχίας. Η διοίκηση των Σιδηροδρόμων αποστέλλει έγγραφη διαμαρτυρία σε βάρος του Δ στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Ποιος κατά το Σύνταγμα θα ελέγξει πειθαρχικά τον εισαγγελικό λειτουργό;

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 91 Σ ορίζεται ότι «1. Η πειθαρχική εξουσία στους δικαστικούς λειτουργούς, από το βαθμό του αρεοπαγίτη ή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και πάνω, ή στους αντίστοιχους με αυτούς, ασκείται από ανώτατο πειθαρχικό συμβούλιο, όπως νόμος ορίζει. Την πειθαρχική αγωγή εγείρει ο Υπουργός Δικαιοσύνης. 2. Το Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως Πρόεδρό του, από δύο αντιπροέδρους ή συμβούλους της Επικρατείας, δύο αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου ή αρεοπαγίτες, δύο αντιπροέδρους ή συμβούλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και δύο τακτικούς καθηγητές νομικών μαθημάτων των νομικών σχολών των πανεπιστημίων της Χώρας, ως μέλη. Τα μέλη του Συμβουλίου ορίζονται με κλήρωση μεταξύ εκείνων που έχουν υπηρεσία τριών τουλάχιστον ετών στο οικείο ανώτατο δικαστήριο ή σε νομική σχολή και κάθε φορά που το Συμβούλιο καλείται να αποφασίσει για ενέργεια μέλους ανώτατου δικαστηρίου, εισαγγελέα ή επιτρόπου, αποκλείονται από τη σύνθεσή του τα μέλη που ανήκουν στο οικείο δικαστήριο. Εφόσον πρόκειται για πειθαρχική δίωξη κατά μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο προεδρεύει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. 3. Η πειθαρχική εξουσία στους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς ασκείται σε πρώτο και δεύτερο βαθμό από συμβούλια που συγκροτούνται με κλήρωση από τακτικούς δικαστές, κατά τους ορισμούς του νόμου. Την πειθαρχική αγωγή εγείρει και ο Υπουργός της Δικαιοσύνης. 4. Οι κατά τις διατάξεις αυτού του άρθρου πειθαρχικές αποφάσεις δεν προσβάλλονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας».

Συνεπώς, τον εισαγγελικό λειτουργό θα ελέγξει πειθαρχικά το Πειθαρχικό Συμβούλιο του ως άνω άρθρου, όπως λεπτομερώς ορίζεται σε αυτό.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

3. Την 1-3-2026 εκδηλώνεται ένοπλο κίνημα που στόχο έχει την άμεση ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ποιον νόμο με απόφασή της μπορεί σε αυτή την συγκυρία να θέσει σε εφαρμογή η Βουλή των Ελλήνων;

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 48 Σ ορίζεται ότι «1. Σε περίπτωση πολέμου, επιστάτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή, με απόφασή της, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης, θέτει σε εφαρμογή, σε ολόκληρη την Επικράτεια ή σε τμήμα της, το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας, συνιστά εξαιρετικά δικαστήρια και αναστέλλει την ισχύ του συνόλου ή μέρους των διατάξεων των άρθρων 5 παράγραφος 4, 6, 8, 9, 11, 12 παράγραφοι 1 έως και 4, 14, 19, 22 παράγραφος 3, 23, 96 παράγραφος 4 και 97».

Συνεπώς, η Βουλή των Ελλήνων μπορεί να θέσει σε εφαρμογή το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας της χώρας.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

4. Κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας στο Μικτό Ορκωτό Εφετείο κακουργημάτων ο κατηγορούμενος δηλώνει στο δικαστήριο ότι δεν έχει προσλάβει δικηγόρο για να τον υπερασπιστεί. Το δικαστήριο του διορίζει αυτεπάγγελτα τον Α δικηγόρο τον οποίο ο κατηγορούμενος δεν αποδέχεται. Στη συνέχεια το δικαστήριο του διορίζει ως Δικηγόρο τον Β τον οποίο και πάλι ο κατηγορούμενος δεν αποδέχεται τον συνήγορο που διορίστηκε να τον υπερασπιστεί. Σε αυτή την περίπτωση:

α) Το δικαστήριο θα διορίσει τρίτο συνήγορο να τον υπερασπιστεί

β) Το δικαστήριο θα εκδικάσει την υπόθεση χωρίς τον διορισμό Δικηγόρου για να υπερασπιστεί τον κατηγορούμενο

γ) Το δικαστήριο θα δικάσει την υπόθεση με τον Β Δικηγόρο ο οποίος θα υπερασπιστεί τον κατηγορούμενο υποχρεωτικά

Απάντηση: Το β). Άρθρο 340 ΚΠΔ Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου

παρ. 1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα και στα πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών ή τα οποία ανήκουν στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του τριμελούς πλημμελειοδικείου, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για τον σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης χωρίς διορισμό συνηγόρου.»

Το δικαστήριο θα δικάσει την υπόθεση χωρίς συνήγορο. Ο νόμος εξαντλεί την υποχρέωση του κράτους για παροχή συνηγόρου στους δύο διορισμούς. Αν ο κατηγορούμενος τους απορρίψει, δικάζεται μόνος του. α) [ΛΑΘΟΣ]: Ο ΚΠΔ απαγορεύει ρητά τον διορισμό τρίτου αυτεπάγγελτου συνηγόρου σε περίπτωση άρνησης των δύο πρώτων. γ) [ΛΑΘΟΣ]: Ο δικηγόρος Β δεν μπορεί να υποχρεωθεί να αναλάβει την υπεράσπιση, ούτε το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει έναν συνήγορο τον οποίο ο κατηγορούμενος έχει απορρίψει ρητά, καθώς αυτό θα παραβίαζε το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

5. Ο Α καταθέτει έγκληση στον εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών στην οποία αναφέρει ότι ο Β που είναι ιατρός του προκάλεσε κατά τη διάρκεια χειρουργείου μόνιμες σωματικές βλάβες. Ο εγκαλών διατείνεται ότι οι σωματικές βλάβες οφείλονται σε ιατρική αμέλεια. Ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών εξετάζει την έγκληση και στη συνέχεια εκδίδει απορριπτική Διάταξη διότι έκρινε ότι η έγκληση είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της. Ο εγκαλών προσφεύγει στον εισαγγελέα εφετών Αθηνών κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών. Τι μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών;

Απάντηση: Η ορθή απάντηση βασίζεται στο **Άρθρο 52 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ)**, το οποίο ρυθμίζει την προσφυγή του εγκαλούντος κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα πρωτοδικών. Όταν ο εισαγγελέας εφετών εξετάσει την προσφυγή κατά της διάταξης που έκρινε την έγκληση προφανώς αβάσιμη στην ουσία της, έχει **δύο εναλλακτικές επιλογές** ανάλογα με την κρίση του:

1. Απόρριψη της προσφυγής (Επικύρωση της διάταξης)

Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι η προσφυγή δεν είναι βάσιμη και ότι ο εισαγγελέας πρωτοδικών ορθώς απέρριψε την έγκληση ως αβάσιμη στην ουσία της, τότε **απορριπτει την προσφυγή**. Στην περίπτωση αυτή, η απορριπτική διάταξη του εισαγγελέα πρωτοδικών επικυρώνεται.

2. Δεκτή η προσφυγή (Παραγγελία για άσκηση ποινικής δίωξης)

Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι η προσφυγή είναι βάσιμη (δηλαδή υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι ο ιατρός Β τέλεσε το έγκλημα της σωματικής βλάβης από αμέλεια):

- **Κάνει δεκτή την προσφυγή.**
- **Ανατρέπει τη διάταξη** του εισαγγελέα πρωτοδικών.
- **Παραγγέλλει στον εισαγγελέα πρωτοδικών να ασκήσει ποινική δίωξη** κατά του ιατρού Β και να ενεργήσει προανάκριση ή ανάκριση, ή να εισαγάγει την υπόθεση απευθείας στο ακροατήριο (όπου αυτό προβλέπεται) και επιστρέφεται το παράβολο στον προσφεύγοντα

Άρθρο 52 παρ. 3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, εφόσον δεν έχει ήδη διενεργηθεί τέτοια εξέταση είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

6. Το Τριμελές εφετείο Αθηνών εκδίδει καταδικαστική απόφαση σε βάρος του Α για διακεκριμένες κλοπές. Στη συνέχεια το δικαστήριο επιβάλλει ποινή 6 ετών στον καταδικασθέντα χωρίς να δώσει τον λόγο στον εισαγγελέα της έδρας για να προτείνει την ποινή που πρέπει να επιβληθεί στον καταδικασθέντα. Πάσχει η απόφαση;

Απάντηση: Ναι, η απόφαση πάσχει από απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο. Σύμφωνα με τα άρθρα 138 παρ. 1 και 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ): Η ποινική δίκη χωρίζεται σε στάδια: πρώτα κρίνεται η ενοχή ή η αθωότητα του κατηγορουμένου και, εφόσον κηρυχθεί ένοχος, ακολουθεί το στάδιο της επιβολής της ποινής. Σε κάθε στάδιο και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε δικαστικής απόφασης (συμπεριλαμβανομένης αυτής για το ύψος της ποινής), ο διευθύνων τη συζήτηση υποχρεούται να δίνει τον λόγο στον Εισαγγελέα της έδρας για να υποβάλει την πρότασή του.

Συνέπειες της Παράλειψης: Η παράλειψη του δικαστηρίου να δώσει τον λόγο στον Εισαγγελέα για να προτείνει επί της ποινής επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

Αυτό σημαίνει ότι παραβιάστηκαν οι διατάξεις που καθορίζουν την υποχρεωτική συμμετοχή και τα καθήκοντα του Εισαγγελέα στη διαδικασία του ακροατηρίου.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών υπέπεσε σε σοβαρό διαδικαστικό σφάλμα. Η καταδικαστική απόφαση ως προς το σκέλος της ποινής είναι άκυρη και μπορεί να ανατραπεί με το ένδικο μέσο της αναίρεσης.

Άρθρο 138 ΚΠΔ Διαδικασία έκδοσης απόφασης, βουλεύματος και διάταξης 1.

Πριν από κάθε απόφαση ή διάταξη του δικαστή που εκδίδεται κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο παίρνουν τον λόγο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου ο εισαγγελέας, καθώς και οι παρόντες διάδικοι. Τα βουλεύματα του δικαστικού συμβουλίου και οι διατάξεις του ανακριτή εκδίδονται ύστερα από έγγραφη πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος την αναπτύσσει και προφορικά, όταν η εμφάνισή του στο συμβούλιο προβλέπεται από τον νόμο. Ο νόμος ορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να ακουστούν οι διάδικοι πριν εκδοθεί το βούλευμα ή η διάταξη του ανακριτή. **2. Η παράβαση της προηγούμενης παραγράφου συνεπάγεται την ακυρότητα της απόφασης, του βουλεύματος και της διάταξης.**

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

7. Το Μονομελές Εφετείο κακουργημάτων αθώνει τον κατηγορούμενο που κατηγορείτο για παράβαση του νόμου περί όπλων παρά την αντίθετη πρόταση του εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας στην συνέχεια ασκεί νόμιμα και εμπρόθεσμα έφεση κατά της ως άνω απόφασης. Στην έφεση αναφέρει ότι «το δικαστήριο απάλλαξε τον κατηγορούμενο ενώ θα έπρεπε να τον καταδικάσει γιατί υπάρχουν πολλά στοιχεία σε βάρος του». Είναι παραδεκτή η έφεση του εισαγγελέα;

Απάντηση: Όχι, η έφεση του εισαγγελέα είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 486 ΚΠΔ παρ. 2. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου της περιφέρειας όπου ασκεί τα καθήκοντά του και του τριμελούς εφετείου για κακουργήματα μπορεί να ασκήσει ο εισαγγελέας εφετών, εφόσον η απόφαση δεν είναι ομόφωνη και το μέλος ή τα μέλη που μειοψήφησαν είχαν την γνώμη ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να κηρυχθεί ένοχος για πράξη που τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος. «Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς εφετείου.»

Άρθρο 487 Αιτιολογία της ασκούμενης από τον εισαγγελέα έφεσης Η άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα, κατά το προηγούμενο άρθρο, πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπεριστατωμένα στη σχετική έκθεση, άλλως απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Η αιτιολογία της έφεσης που ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, μπορεί να συμπληρωθεί εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών, η οποία αρχίζει από την καθαρογραφή της απόφασης. Στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου, συντάσσεται σχετική έκθεση

Σύμφωνα με το Άρθρο 486 παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ), η άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπεριστατωμένα στη σχετική έκθεση, αλλιώς η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Σύμφωνα με τη σταθερή νομολογία του Αρείου Πάγου, η ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία αποτελεί πρόσθετο τυπικό όρο κύρους του ένδικου μέσου. Για να είναι παραδεκτή, ο εισαγγελέας οφείλει:

1. Να εντοπίσει τις συγκεκριμένες πλημμέλειες: Πρέπει να αναφέρει με σαφήνεια και πληρότητα τα πραγματικά ή νομικά σφάλματα της αθωωτικής απόφασης (π.χ. ποιο αποδεικτικό μέσο αγνοήθηκε ή αξιολογήθηκε εσφαλμένα).

2. Να μην περιορίζεται σε γενικότητες: Η απλή, αόριστη και τυπική επανάληψη ότι «υπάρχουν πολλά στοιχεία σε βάρος του» ή ότι «το δικαστήριο εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις» δεν αρκεί.

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, η φράση που χρησιμοποίησε ο εισαγγελέας είναι εντελώς αόριστη, δεν εξειδικεύει κανένα αποδεικτικό μέσο και δεν αντικρούει με επιχειρήματα το σκεπτικό της αθώωσης. Το αρμόδιο δικαστήριο (το δευτεροβάθμιο δικαστήριο που θα εξέταζε την έφεση) θα απορρίψει την έφεση του εισαγγελέα ως **τυπικά απαράδεκτη λόγω έλλειψης ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας**, χωρίς καν να μπει στην εξέταση της ουσίας της υπόθεσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

8. Το Τριμελές εφετείο κακουργημάτων καταδικάζει τον Α σε ποινή κάθειρξης 8 ετών για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης ο κατηγορούμενος ήταν απών. Η απόφαση, στη συνέχεια, καθαρογράφεται και υπογράφεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου. Ποιος είναι αρμόδιος για την εκτέλεση της απόφασης αυτής;

Απάντηση: Αρμόδιος για την εκτέλεση της απόφασης είναι ο Εισαγγελέας Εφετών (δηλαδή ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση).

Άρθρο 549. - Ποιοι φροντίζουν για την εκτέλεση της απόφασης.

1. Για την εκτέλεση της απόφασης φροντίζει αυτεπαγγέλτως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που την έχει εκδώσει.
2. Ο επιφορισμένος με την εκτέλεση μπορεί να εξουσιοδοτήσει άλλον εισαγγελέα, ιδίως όταν ο καταδικασμένος διαμένει έξω από την έδρα του επιφορισμένου με την εκτέλεση και ο τελευταίος εγκρίνει την έκτιση της ποινής σε φυλακή έξω από την περιφέρειά του.
3. Οι αποφάσεις που αναφέρονται στα πρόσωπα του άρθρου 158 ανακοινώνονται στους προϊσταμένους τους μόλις εκτελεστούν.
4. Για την εκτέλεση των αποφάσεων των δικαστηρίων ανηλίκων φροντίζει αυτεπαγγέλτως ο αρμόδιος εισαγγελέας ανηλίκων και, αν η απόφαση έχει εκδοθεί από το εφετείο ανηλίκων, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου αυτού, ο οποίος μπορεί να αναθέσει την εκτέλεση στον εισαγγελέα ανηλίκων. Επίσης ο ίδιος εισαγγελέας επιβλέπει την εφαρμογή των αναμορφωτικών και θεραπευτικών μέτρων, καθώς και τον περιορισμό στα ειδικά καταστήματα κράτησης νέων.

Σύμφωνα με το Άρθρο 549 παράγραφος 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019):

- Η εκτέλεση της απόφασης ανήκει στον εισαγγελέα του δικαστηρίου που την εξέδωσε.
- Εφόσον η απόφαση εκδόθηκε από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, αρμόδιος για την εκτέλεσή της είναι ο Εισαγγελέας Εφετών της έδρας του δικαστηρίου αυτού.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

9. Ο Α καταθέτει έγκληση σε βάρος του Β για το αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως. Ο εισαγγελέας, μετά την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, στην οποία κατέθεσαν μόνο μάρτυρες και έδωσε εξηγήσεις ο Β, ασκεί την δέουσα ποινική δίωξη και παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο ακροατήριο του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης ο Α καταθέτει ότι ο κατηγορούμενος είναι πλαστογράφος. Η υπεράσπιση του κατηγορουμένου διατείνεται ότι ο Β δεν έχει σχέση με την κατηγορία και επομένως είναι αθώος. Τι μπορεί να πράξει το δικαστήριο;

Απάντηση: Το δικαστήριο, αντιμέτωπο με τις αντικρουόμενες εκδοχές του εγκαλούντος Α και του κατηγορουμένου Β, έχει τις εξής **τρεις (3) εναλλακτικές επιλογές** ανάλογα με την επάρκεια των αποδείξεων κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας:

1. Έκδοση Καταδικαστικής Απόφασης (Κήρυξη Ενοχής) Αν το δικαστήριο, αξιολογώντας την κατάθεση του Α, τις καταθέσεις των μαρτύρων, τις εξηγήσεις του Β και το σώμα του φερόμενου ως πλαστού εγγράφου, **πειστεί πέραν πάσης αμφιβολίας** για την ενοχή του κατηγορουμένου, **κηρύσσει τον Β ένοχο** για την πράξη της πλαστογραφίας μετά χρήσεως και προχωρά στην επιβολή της ανάλογης ποινής.

2. Έκδοση Αθωωτικής Απόφασης (Λόγω Αμφιβολιών ή Έλλειψης Στοιχείων) Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η απλή κατάθεση του Α δεν συνοδεύεται από επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ή αν διατηρεί έστω και τις ελάχιστες αμφιβολίες για το αν ο Β τέλεσε την πράξη (καθώς η υπεράσπιση αρνείται τη σχέση του με την κατηγορία), **οφείλει να αθώσει τον Β**. Στο ποινικό δίκαιο ισχύει η θεμελιώδης αρχή «**in dubio pro reo**» (σε περίπτωση αμφιβολίας, υπέρ του κατηγορουμένου).

3. Αναβολή της Δίκης για Νέες Αποδείξεις / Πραγματογνωμοσύνη (Άρθρο 352 παρ. 3 ΚΠΔ)

Επειδή το αδίκημα είναι η πλαστογραφία και μέχρι τη δίκη έχουν εξεταστεί μόνο μάρτυρες (χωρίς εξειδικευμένη τεχνική γραφολογική εξέταση), το δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι οι υπάρχουσες αποδείξεις είναι ελλιπείς για να σχηματίσει ασφαλή δικανική κρίση.

Σύμφωνα με το **Άρθρο 352 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ):**

- Το δικαστήριο έχει το δικαίωμα να **αναβάλει τη συζήτηση και την έκδοση οριστικής απόφασης**.
- Διατάσσει τη διενέργεια δικαστικής γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης (άρθρο 183 ΚΠΔ) προκειμένου ειδικός δικαστικός γραφολόγος να αποφανθεί αν η υπογραφή ή το κείμενο στο επίδικο έγγραφο χαραχτηκε πράγματι από το χέρι του Β.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

Άρθρο 183. - Πότε διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη. Αν απαιτούνται ειδικές γνώσεις ορισμένης επιστήμης ή τέχνης για να γίνει ακριβής διάγνωση και κρίση κάποιου γεγονότος, οι ανακριτικοί υπάλληλοι ή το δικαστήριο μπορούν αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση κάποιου διαδίκου ή του εισαγγελέα να διατάξουν πραγματογνωμοσύνη. Η πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται υποχρεωτικά, αν ο νόμος ρητά επιβάλλει τη διεξαγωγή της.

Άρθρο 352 ΚΠΔ παρ. 3. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι χρειάζονται νέες αποδείξεις, μπορεί να αναβάλει τη συζήτηση της υπόθεσης, εφαρμόζοντας ανάλογα τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού.

10. Οι Α και Β δικάζονται από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο για τέλεση κλοπών από κοινού. Ο Α στην απολογία του παραδέχεται στο δικαστήριο ότι μαζί με τον Β τέλεσαν 4 κλοπές. Ο Β στην απολογία του αναφέρει ότι είναι παντελώς αθώος. Στην δικογραφία υπάρχει έγγραφο από την αστυνομική αρχή που αναφέρει ότι δακτυλικά αποτυπώματα τόσο του Α και του Β βρέθηκαν στις οικίες που τέλεσαν αυτοί τις κλοπές. Η απολογία του κατηγορουμένου Α θα ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του Β κατηγορουμένου;

Απάντηση: Ναι, η απολογία του κατηγορουμένου Α θα ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του Β, διότι υπάρχει και άλλο ρητά κατονομαζόμενο αποδεικτικό μέσο από άλλο, ανεξάρτητο αποδεικτικό μέσο.

Το ζήτημα ρυθμίζεται από το **Άρθρο 211 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ)**. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή: Η μαρτυρική κατάθεση, η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατονομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο. Ο νόμος απαγορεύει τη στήριξη μιας καταδίκης αποκλειστικά και μόνο στην απολογία ενός συγκατηγορουμένου, καθώς αυτή θεωρείται ύποπτη σκοπιμότητας (π.χ. προσπάθεια ελάφρυνσης της δικής του θέσης). Η απολογία του Α δεν παύει να αποτελεί έγκυρο αποδεικτικό μέσο. Μπορεί να αξιοποιηθεί κανονικά από το δικαστήριο, υπό την προϋπόθεση ότι οι ισχυρισμοί του ενισχύονται και επιβεβαιώνονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στη δικογραφία υπάρχει το έγγραφο της αστυνομικής αρχής που πιστοποιεί την εύρεση δακτυλικών αποτυπωμάτων του Β στα σπίτια όπου έγιναν οι κλοπές. Το δικαστήριο θα λάβει υπόψη του την απολογία του Α. Θα τη συνεκτιμήσει μαζί με το έγγραφο των αποτυπωμάτων (το οποίο αποτελεί το «έτερο ρητά κατονομαζόμενο αποδεικτικό μέσο» που απαιτεί το άρθρο 211 ΚΠΔ) για να θεμελιώσει νόμιμα την καταδίκη του Β, απορρίπτοντας τον ισχυρισμό του Β ότι είναι αθώος

Άρθρο 211 ΚΠΔ Μαρτυρία συγκατηγορουμένου. Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατονομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.».

11. Το Υπουργείο Οικονομικών κάνει καταλογισμό σε βάρος υπαλλήλου. Ο υπόλογος υπάλληλος ασκεί το προβλεπόμενο ένδικο βοήθημα. Το Ελεγκτικό Συνέδριο απορρίπτει το ένδικο βοήθημα. Από τότε οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιφέρουν τις έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο διατακτικό τους;

Απάντηση: Σύμφωνα με ανακοίνωση στο παρόν θέμα θα ληφθεί κάθε απάντηση ως ορθή, ωστόσο, δίνεται ενδεικτική επίλυση: Οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιφέρουν τις έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο διατακτικό τους αμέσως, ήτοι από τη δημοσίευσή τους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 302 παρ. 1 του Ν. 4700/2020. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η απορριπτική απόφαση του Τμήματος συνεπάγεται την άμεση διατήρηση της καταλογιστικής πράξης σε ισχύ και τη δυνατότητα είσπραξης του καταλογισθέντος ποσού κατά τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

12. Ο Α κατέθεσε προσφυγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο κατά του Δήμου Ελευσίνας. Η προσφυγή του απορρίφθηκε. Στην συνέχεια ο Α άσκησε Έφεση στο Διοικητικό Εφετείο. Η έφεση απορρίφθηκε. Ο Α λίγους μήνες μετά άσκησε δεύτερη έφεση κατά αυτής απόφασης. Είναι αυτό νόμιμο σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας;

Απάντηση: Η άσκηση δεύτερης έφεσης από τον Α κατά της ίδιας απορριπτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Ελευσίνας δεν είναι νόμιμη. Προσκρούει στη ρητή απαγόρευση του άρθρου 85 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999) και θα απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία η εξαίρεση του άρθρου 70 ΚΔΔ, η οποία αφορά μόνον το ένδικο βοήθημα της προσφυγής και όχι τα ένδικα μέσα. Επίσης, η διατύπωση δεν μας λέει ότι ο Α άσκησε την έφεση και μετά παραιτήθηκε από αυτήν και μετά άσκησε εκ νέου έφεση εμπρόθεσμα. Αν είχε παραιτηθεί πριν από την άσκηση της νέας έφεσης, τότε δεν θα υπήρχε πρόβλημα, αρκεί να την κατέθετε εμπρόθεσμα.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

13. Ο Α που ζει στην Αθήνα κατέθεσε προσφυγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο κατά του Δήμου Βύρωνα για ρητή απόρριψη αιτήματός του για χορήγηση άδειας ίδρυσης καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος. Η απορριπτική πράξη του επιδόθηκε. Μέσα σε ποια προθεσμία πρέπει να ασκηθεί η προσφυγή;

α) σε 30 ημέρες

β) σε 60 ημέρες

γ) σε 90 ημέρες

Απάντηση: Το β). Η προθεσμία άσκησης προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων ρυθμίζεται από το άρθρο 66 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999). Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία, σε περίπτωση ρητής πράξης, αρχίζει: Για εκείνους τους οποίους αφορά η πράξη: από την κατά το νόμο επίδοσή της σε αυτούς ή, σε κάθε άλλη περίπτωση, από τότε που έλαβαν αποδεδειγμένως πλήρη γνώση του περιεχομένου της. Σε αυτό συνηγορεί και το γεγονός ότι η διαφορά δεν είναι φορολογική, καθώς και ότι ο Α είναι κάτοικος Ελλάδος.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

14. Ο Α καταθέτει αγωγή κατά του Β ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Μέχρι πότε μπορούν να καταθέσουν οι διάδικοι τις προτάσεις στο Δικαστήριο σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας;

Απάντηση: Άρθρο 237 ΚΠΟΛΔ Προθεσμία κατάθεσης προτάσεων και προσθήκης - αντίκρουσης

1. Οι προτάσεις των διαδίκων, η έκθεση επίδοσης, τα αποδεικτικά και διαδικαστικά τους έγγραφα και τα πληρεξούσια, στην τακτική διαδικασία, κατατίθενται ενενήντα (90) ημέρες μετά από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής ή της κλήσης και, εφόσον η αγωγή επιδίδεται στην αλλοδαπή, εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της ίδιας προθεσμίας για όλους τους διαδίκους.

Η προθεσμία αυτή δεν αναστέλλεται κατά το διάστημα της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Αν κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας και πριν από την κατάθεση προτάσεων οι διάδικοι υπογράψουν συμφωνητικό υπαγωγής σε διαμεσολάβηση, ο διαμεσολαβητής που υπογράφει το συμφωνητικό ενημερώνει το δικαστήριο και η υπόθεση αποσύρεται από το πινάκιο. Κατά τα λοιπά ισχύει η παρ. 1 του [άρθρου 9](#) του ν. [4640/2019](#) (Α` 190, διορθ. σφαλ. Α` 194). Σε περίπτωση μη υπογραφής πρακτικού επίτευξης συμφωνίας, η υπόθεση επαναφέρεται στο αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση στη γραμματεία οποιουδήποτε από τους διαδίκους. Η γραμματεία συντάσσει έκθεση κατάθεσης και προσδιορισμού δικασίμου και ενημερώνει τους διαδίκους με οίκοθεν κλήση, η οποία δύναται να πραγματοποιείται και με ηλεκτρονικά μέσα στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των μερών ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ - Άρθρο 237 παρ. 1)**, στην τακτική διαδικασία ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις τους μέσα σε **90 ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής** (η οποία ισούται με 30 ημέρες από την κατάθεσή της), δηλαδή το αργότερο **μέσα σε 120 ημέρες συνολικά από την κατάθεση της αγωγής**. Αν ο εναγόμενος Β κατοικεί στην Ελλάδα, οι προτάσεις (μαζί με όλα τα αποδεικτικά έγγραφα, σχετικά και πληρεξούσια) πρέπει να κατατεθούν **μέσα σε 120 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής**. Αν ο Β διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, η προθεσμία παρατείνεται και οι προτάσεις πρέπει να κατατεθούν **μέσα σε 180 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής**.

15. Η αγωγή του Α κατά του Β απορρίπτεται στην ουσία της από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Ο Α αποφασίζει να καταθέσει έφεση. Που κατατίθεται η έφεση κατά της πρωτοβαθμίου απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο Αθηνών, σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας;

Απάντηση: Η έφεση του Α κατά της απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, δηλαδή στη γραμματεία του Εφετείου Αθηνών. Άρθρο 495 παρ. 1 ΚΠολΔ: Το ένδικο μέσο της έφεσης ασκείται πλέον με κατάθεση απευθείας στη γραμματεία του ανώτερου δικαστηρίου που θα το δικάσει (εν προκειμένω, στο Εφετείο Αθηνών) Άρθρο 495 Τρόπος άσκησης των ενδίκων μέσων παρ. 1. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται το ένδικο μέσο.